

Dagbladet.

Medigeret af Thorl. Gudm. Hepp. Udgivet og forlagt af A. C. Mostoch.

Jortsendes, i følge Kongelig alleraadigst Tilladelse, med Pakkepostene i Danmark og Hertugdommerne.

Nr. 222.

Mandag, 17. September.

1838.

Kjøbenhavn, 17. September.

De Deputerede for Kjøbenhavn, Bankdirektørerne Etats Raad og Grosserer Hvidt og Grosserer Christensen, have til meldt den kongelige Commissarius, at Nationalbankens Representanter have bestemt, at ifkun 2 af de 4 Directører, der ere indkaldte til at møde i den foregaaende Stænderforsamling i Roskilde, der kunne give Mode, og at det ved en Høring imellem disse 4 Directører er blevet vedtaget, at Professor Dr. Bang og bidtilværende Lands-Dover samt Hof- og Statsretts-Procurator Haagen for denne Gang skulle deltagte i Provindsialstændernes Forhandlinger, hvorför de selv ere forbundne fra at indtage deres Plads i Församlingen. Paa Grund heraf har Commissarius, da den 1ste Suppleant for Kjøbenhavn, Justitsraad og Højeslerets Advocat Salicath allerede er indkaldt, anmodet de tvende følgende Suppleanter, Justitsraad, Rentekasserer Skibsted og Cancellieraad, Universitetsboghandler Deichmann, om at indtræde i Stænderforsamlingen.

— Endvidere har den Deputerede for Kjøbenhavn, Bünhandler H. P. Hansen, anmeldt, at han ikke kan deltag i den nu foregaaende Stænderforsamling. Da de 3 første Suppleanter allerede var indkaldt, anmodede den kongelige Commissarius den 4de Suppleant, Oberstlieutenant og Bünhandler Friedenreich om at møde. Denne har imidlertid paa Grund af sine Forretninger og sin fremvokkede Alder undskjult sig, og ligeledes har den 5te Suppleant Grosserer J. P. Bech erklæret, at han ikke kan deltag i Församlingen. Den kongelige Commissarius indkaldte dersør den 6te Suppleant Grosserer Jacob Holm, der har anmeldt, at hans svækkede Horelse og betydelige Alder saavel som hans Forretninger gjøre ham det umuligt at møde. Den 7de Suppleant, Commandeurcapitain J. C. de Jansen, er dersør indkaldt.

— Suppleanten for Kjøbstædersnes 6te Valadistrict, Major og Kjøbmand Andrup i Odense, har frasagt sig det paa ham faldne Valg.

— Under 25de August ere Pharmaceut L. Henningsen og under 8de September Kjøbmand F. D. Schade anerkendte som soenstnorst Viceconsuler, den Første i Gravensteen og Sidstnævnte i Nykøbing paa Morsøe.

— Fra det danske Cancellie er den 4de September afgaet følgende Circulaire til samtlige Amtmænd og Lehnsherfere:

Den i Anledning af Øvrigsygen anordnede bestandige Commission har tilmeldt Cancelliet, at den kongelige danske Consul i Rostock, ifølge en Meddelelse fra den kongelige Direction for Quarantine-Foranstaltningerne, har indberettet, at der i det Preussiske og Mecklenborgske er udbrudt Koppe blandt Fa-

rene og ungekraeft blandt Hornqvæget. Hvilet man herved tjenstligst skulde meddele (Titul) til forneden Esterretning og videre Bekjendtgørelse, idet man derhos tilføier, at man, hvis en lignende Sygdom her skulde udbryde, derom forventer at modtage Indberetning.

— **Toro Academie i September 1838.** En heldbringende Forandrings foregik i forrige Åar med Sors Academie, idet Bekjendtgørelsen af 17de October bestemte, at Undervisningen ogsaa skulde aabnes for Realelever, og at Skolens Klasser skulde fra 4 udvides til 6, samt at Contingentet skulde nedsættes fra 200 til 128 Rbd. aarlig. Disse Forandringer i Forbindelse med at en saa almeenagtet og kuudskabstig Mand som Professor Dr. Waage ansattes som Academiets Director, maatte løve de bedste og rigeste Frugter for Anstaltens Virksomhed. Disse ere heller ikke udelevne, men Forventningen er endogsaa næsten overtruffen. Publicums Tillid til Læreanstalten, og vel tillige, skondt vi vel tot antage for en ringere Del, Medsættelsen af Contingentet, have nu bevirket en saadan Fregvents, som ingensinde tidligere har fundet Sted. Medens Academiet saaledes ved Begyndelsen af det afgivte Skoleaar, nemlig den 1ste September 1837, ifkun talte 33 faste Elever, der have Bopæl paa selve Academiebygningen, og 25 saakaldte Stolesogende, der alene nyde Undervisning i Academiets Skole, men logere i Byen, eller 58 af begge Slags Elever, begynder derimod det nye Skoleaar, den 1ste September 1838, med det fulde, ved Statuterne reglementerede Antal af 64 faste Elever, samt 22 Stolesogende, foruden 8 interimsist Stolesogende, det vil sige saadanne, der ønskes optagne som faste Elever, men som da Vocaler kun kan modtage det reglementerede Antal af 64, midlertidig ere satte i Rost i Byen, med Errectants paa, ved indtræffende Vacants, at optages som faste Elever, saaledes at altsaa hele Antallet af dem, der nyde Undervisning i Skolen, udgør 94. Desuden studere forinden ved Academiet høiere Læreanstalt 11 Academister, af hvilke de 5 ville have fuldendt deres Studier ved Academiet til næste Høkaar, hvorimod de 6 andre først ere komne til efter den i indeværende Sommer absolverede Examens artium. Academiet tæller saaledes i det Hele 105 Følseronner, men det synes ogsaa, at et meget ringere Antal ei vilde svare til de betydelige Udgifter, der anvendes paa Læreanstalten, eller staar i Forhold til det talrige Lærerpersonale, hvilket, Director, Lectorer, Adjuncter og Kunstsættere tilsammentagne, udgør nogle og tove. Den førstnævnte Realundervisning er endnu ikke traadt i Kraft, men da efter Planen Undervisningen i de 3 nederste Klasser er sælles for de Studerende og for Realeleverne, og den førstnævnte Undervisning for sidstnævnte først tager sin Begyndelse i den 4de Klasse, er det en Selvfolge, at den egentlige Realundervisning først efter nogle Åars Fortsættelse kan inderstå. Den nye Foranstaltung kostet imidlertid

mange Venge, da flere Lærere have maatte ansættes og andre Indretninger træffes, hvorimod Elevernes Frequents paa den anden Side ei medfører forøget Indtøgt for Academiet, der ved det nedsatte Contingent alene indemniseres for sine virkelige Udlæg til den enkelte Elevs Kost og Bøst, og det er derfor kun en saa rig Stiftelse som Sorø Academie, der kan af hjælpe længe folte Savn og realisere længe ønskede Forbedringer i Undervisningsvæsenet. Det er derfor vistnok et vigtigt Ønske, at Academiet til sin fortsatte Straaben efter en højere Fuldkommenhed som Lære- og Opdragelsesanstalt maa beholde sine økonomiske Midler ubeskaarne, saa at det maa have Frihed til at virke for sine egne Niemed med sit nu saa meget forringede aarlige Overskud.

—ri.

Thorvaldsen kommer. — Der ere ikke ret mange Ord i den danske Tunge som disse to, der indeholder saa meget Velkaffenhed, saa megen livskraft som disse. Dette ene Navneord med sit Prædicat vækker varme, blide Hændelighedsfølelse i alle Hierter. **Thorvaldsen kommer.** Denne sorte Sætning neddysser for et Øieblit i det mindste en Mængde private, personlige Hverdagsføleser. I denne sorte Sætning har den Danskes National-Stolhed en urokkelig Basis. Bevidstheden om at den Mand er vor Landsmand, hvis Lige Varusind ikke frembringe, udvider Hjertet, fordi vi ses Danmark stor og udmærket i sin udmærkede, store Son, den udmærkede store Danske. Hvor levende og kraftig, hvor almindelig denne Følelse er viste sig allerede igaar, da Fregatten Rota nærmeste fra Helsingørs Øheds. En Mængde Baade omgav Skibet, som man havde i nogle Dage inødefest med Længsel, og islemmede en hjertelig Velkomstang. Thorvaldsen, hvis Beskedenhed er ligesaa udmærket som hans Kunstsloshed blev dobbert ved denne hjertelige Modtagelse. Nitten Aar ere nu forløbne siden hans sidste Besøg. Intet Under det rørte ham nu at erfare, hvortunde den Hengivenhed og Beundring, som den Gang overalt visles ham, er i den lange Tid bevaret, ja beskyttet og modnet. Et foreløbigt Program over Modtagelsen i København, tage vi efter Københavnspostens Søndags-Nummer: Den første Velkomsttilsen her bringes ham paa Røden, hvor der assynges en af Professor Heiberg forsattet smuk Barcarole af den Mængde, der paa Baade vil drage ham i Mode. Først er dette blevet iværksat af de henværende unge Kunstnere, til hvilke senere Studenterforeningen, Industrieringen og flere andre Corporationer have sluttet sig og hvortil sikkert flere ville forene sig, f. Ex. Medlemmer af begge militaire Etater, Borsen og deslige. Denne Flotille vil efter en forud aftalt Orden, hvor Baad saavidt muligt synkkes med Lov og Blomster i Grupper, der for en Deel hver have sit Musikkor, gaae „Rota“ imode, og paa et givet Signal heise de forskellige Flag, der i den Anledning ere blevne forståede. De unge Kunstneres Hovedbanner fremstiller Thorvaldsens berømte tre Gratier, Universitetets Professorer føre i Flaget en Minerva, nogle af de henværende Digttere en Pegasus, flere yngre Løger en Hygæa, osv. og dethos skulle alle de mindre Baade, der høre til de enkelte Grupper, føre Standarter med Emblemer, der staae i Forbindelse med Hovedtegnet. Fra Kunstabemiets Side ville Professor Freudenthal, der som Vice-direktør har fungeret i Thorvaldsens Sted, og Academiets Secretair, Professor Thiele, paa den fraværende Præses Prinds Christians Begne, ombord paa Skibet hilse paa Thorvaldsen. Flotillet ledsgager derpaa Thorvaldsen til Toldboden, hvor han modtages af Kunstabemiets øvrige Professorer.

Ogsaa fra Landsfaderen til Thorvaldsen en Velkomsttilsen paa Helsingørs Øheds; her erfarede han først at H. Majestæt allernaadigst havde udnynt ham til Conferentsraad.

Siden vi næstres Øvenstaende have vi modtaget følgende venstabelige Brev tilligemed Pastor Boses Velkomstang.

„Af Nyt about Thorvaldsen, veed jeg for Dieblittet fun at meddele, hvad jeg igaar Aftes hørte af Folk der kom med Dampstibet Dronning Maria fra Helsingør.“

„Fregatten Rota laae igaar i Hornbekbugten, Nord for Helsingør, hindret i at indlebe i Renden af en stærk Strom.

Thorvaldsen er ombord og befinner sig meget vel. Endel af Helsingørs Indvaanere gjorde igaar en Lusttour med bemeldte Dampstib til Fregatten Rota, for festligt at bringe Thorvaldsen høslagte Sang, forsattet af Pastor Bone, [som, saavidt jeg erfarede, ogsaa havde holdt en lille Tale til ham?] Kunstneren skal have modtaget denne Hyldest med sonlig Bevægelse og han gik ombord paa Dampstibet for personlig at bringe sin Tak. Jastes Kl. 10 saaes et brillant Nordlys, intet Under! efter som Nordens største Lys ligger for Ankter ved Helsingør!“

Til Albert Thorvaldsen.

(Paa Helsingørs Øheds.)

Velkommen hjem til Danmarks Røst!

Du vil den aldrig glemme:

I Kunsten-Barm og Digter-Bryst

Hat Hjertigheden hjemme.

Din Ungdoms-Lund staar Breden nat,

Dg Dig velkommen byder;

O! Hjertet har dog Bogen hjært,

Endstændt Dig Lauten pryder!

Bæt hilset paa det farve Lund,

Gem hav med hav trolovet!

Du elster dog af Hjertens Grund

De kjære, selvblaade Boder.

Ad Danskes Bei til Noes og Magt

Dig Bolgen maatte bære;

Dg Seier har Dig Zoget bragt;

Det bragte Danmark Gre.

Velkommen mellem Havn og Havn

Dig hilse to Nationer.

Hvæt Tøll Du har jo lært Tit Ravn.

Dg Alle bed Dig Kroner.

De kinne med samdragtig Glæde.

Lad Verdens Frelser krig!

Gn lukket Ring et Kunstens Krands,

Dg ett er Handens Rige!

Nu vajer Flaget paa Nicolai Taarn, som tilfjendegiver den almeen undede Kunstners Ankomst.

Hamborg, 11. September.

Biegel-Courser, 11. og 12. Sept.

Paris	2 M.	189	189
.....	1. G.	187½	187½
Bordeaux	2 M.	189½	189½
Petersborg, pr. M. A.	—	9½	9½
London	—	13 ⅔ 7½β	13 ⅔ 7½β
.....	1. G.	13 — 9 —	13 — 9 —
Amsterdam, Gassa	2 M.	35. 90	35. 90
.....	1. G.	35. 70	35. 70
Wien	6 II.	149½	149½
Aaben, Abd.	1. G.	200	200

Louis og Frederiksdr. pr. Et., i Bco. 11 ⅔ 3 β
pr. Et. i grov Cour. 13 ⅔ 13β, β

Dansk engelsk Laan, 3 pGt. i £, pr. Gassa 72¹/₂, 72¹/₂
a 100 £, pr. Gassa 72¹/₂, 72¹/₂

4 pGt. danske Dbl. af Bank-Laanet 1811
dito dito under div. Dato — —

Postesterretninger.

Posten ankom i Morges Kl. 2.

Mailand, 6. September.

Den idag udkomne Gazatta di Milano indeholder følgende Skrivelse til Vicekongen Rainer, ved hvilken Keiseren, for at høitideligholde sin Kroning som Konge af Lombardiet og Venedig, giver sine italienske Stater en Amnestie: „Kære Hr. Uncle, Erkehertug Rainer! I Anledning af min Kroning i det lombardisk-venetianske Kongerige, har Jeg bestemt følgende: